

των τοσαύτη δὲ εἶναι ἡ δύναμις αὐτῆς ὥστε δύναται νὰ ρυμουλκῇ ὁλόκληρον σειρὰν λέμβων ἢ καὶ ὁλόκληρον πλοῖον. Ὄταν φοβηθῇ βυθίζεται ἐν ἀκαρεῖ μακρὰν τῶν κέφθαλμων τοῦ ἀνθρώπου. Λέγεται δὲ μένει ἐπὶ τοῦ ὕδατος συνήθως πρὸς ἀνάπαυσιν ἐπὶ τινὰ λεπτά, ὑπὸ δὲ τοῦ ὕδατος δὲν μένει περισσότερο τῶν 15 ἢ 20 λεπτῶν.

Ὄταν πρῶτον ἀνοίγει τὰς σπλαιφδεῖς σιαγόνας αὐτῆς καὶ κολυμβᾷ καχύψα, καταπίνουσα ἀπειράριθμους ἰχθῆς τοὺς ἀποίοντες συλλαμβάνει διὰ τῶν ὀστέων ἐν τῷ στόματι, ἐνῷ τὸ ὕδωρ οὕτω πως στενοχωρούμενον ἐκχύνεται εἰς ῥύακας μεγίστους ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ στόματος.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ ἔκτασις τῆς Ῥωμουνίας, πλὴν τῆς Δοβρουτσᾶς, περιλαμβάνει 90,000,000 στρέμματα. Ἡ χώρα διηρηται εἰς τρεῖς ζῶνας, ἡ πρώτη ἢ ἡ δασώδης ζώνη τῶν Καρπαθίων, ἥτις περιέχει καλὰς βοσκάς, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων, ἐνθα ὁ πληθυσμὸς εἶναι ἀραιός· ἡ δευτέρα, ἡ περιέχουσα βοσκάς, ἀμπελόνας καὶ ὀπωροφόρους κήπους, καὶ ἡ τρίτη, ἡ πλουσία καὶ τὰς τοῦ Δουνάβου, ἐνθα δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ἡ κὸλτζα φρονται. Τὰ ἔδαφος τῆς ζώνης ταύτης εἶναι πλουσιώτατον, σχεδὸν ὅμοιον κατὰ τὰς θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας πρὸς τὴν διάσημον μέλαιναν γῆν τῆς Ῥωσίας. Ὀλιγώτερον τοῦ ἡμισέως τῆς ἐκτάσεως ταύτης εἶναι ὑπὸ καλλιέργειαν, ἡ χρησιμὴ πρὸς βοσκὴν. Ἐκ τοῦ ἀπομένου 15,000,000 στρέμματα καλύπτονται ὑπὸ δασῶν καὶ περὶ τὰ 30,000,000 εἶναι ὅλως ἀχρηστοὶ γῆ καὶ ἀκατάλληλος πρὸς καλλιέργειαν. Ὁ ποτισμὸς καὶ αἱ δέφρυ γεῖ πρὸς ἀποκόλλειν τῶν πλημμυρῶν τῶν ἐκ τῶν ὀρέων κατερχομένων ῥυάκων ἢ καθεστῶν πολὺ πλεονέκτημα γῆν κατὰ τὴν ἀπὸ πρὸς καλλιέργειαν. Αἱ ἐργαστικαὶ ὁμοίαι χεῖρες εἶναι ὀλίγαι ἰδίαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, ὁ πληθυσμὸς εἶναι μικρὸς διὰ τὴν χωρὰν πολλοὶ δὲ γαιωνοκλήματα εἰχοντες πολὺ μεγαλήτερα κτήματα ἢ ὅταν δύναται νὰ καλλιεργήσιν.

Διὰ τοῦ ἀγροτικῆς νόμου τοῦ 1864 οἱ δασοὶ ἀπελευθερώθησαν καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς γαῖαι ληφθεῖσαι

ἀπὸ τῶν πρώην κυρίων των. Περὶ τὸ ἐν τρίτον τῶν γαιῶν ἐλήφθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ διενεμήθη εἰς περίπου 600,000 οἰκογενεῖας. Οἱ ἰδιοκτῆται ἀπεζημιώθησαν ὑπὸ τοῦ κράτους, ἀναλαμβάνοντες τὸ χρέος τῶν χωρικῶν καὶ παρχωρήσαντες τριάντα ἐτῶν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ τὸ ἀποπληρώσωσιν. Ὁλόκληρος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιοκτητῶν, περιλαμβανομένων τῶν χωρικῶν, ἀνέρχεται εἰς 650 χιλιάδας περίπου. Ἡ κατὰ μέσον ὄρον ἔκτασις τῆς ἰδιοκτησίας τῶν χωρικῶν εἶναι ἀπὸ 30 ἕως 45 στρέμματα. Ἡ ἔκτασις τῶν μεγαλητέρων κτημάτων ποικίλλει παρὸς ὑπάρχουσι δύο ἢ τρία κτήματα ἔχοντα ὑπὲρ τὰ 250,000 στρέμματα ἔκτασιν ἑκάστον, ἄλλα κτήματα ἐκτάσεως 12,000 ἕως 15,000 στρεμμάτων εἶναι πολλά. Διὰ τῆς δημόσιας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἅτινα ἦσαν ἐκ τῶν καλλιεργητικῶν ἰδιοκτησιῶν, τὸ κράτος ἀπέκτησεν ἀπέραντον ἰδιοκτησίαν ταύτην βαθμυδὸν πωλεῖ εἰς τοὺς χωρικοὺς ὑπὸ λίαν ἀνέτους ὁρους—τὸ ἐν τρίτον πληρόνεται ἀμέσως, 6 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τόκοι καὶ 6 χρεωλύσιον πληρόνεται ἐτησίως ἐπὶ τῶν ἄλλων δύο τρίτων, ὥστε τὸ χρέος ἀποσβέννυται μετὰ δώδεκα ἐτῆ. Ἡ ἔκτασις ἡ διατελοῦσα ἐτι εἰς χεῖρας τῆς ἐπικρατείας εἶναι περίπου 16,000,000 στρέμματα, ἐξ ὧν 7,000,000 εἶναι καλλιεργήσιμα 4,000,000 δασώδεις γαῖαι, καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἔλη, τέλματα κτλ. Ἡ γῆ αὕτη δίδεται εἰς ἐνοίκιον ὑπὸ τοῦ κράτους ἀλλ' ὅταν αἱ γαῖαι δὲν δύναται νὰ ἐνοικιασθῶσιν καλλιεργοῦνται ἐπὶ λογαρασμῷ τῆς κυβερνήσεως.

Οἱ ἄλλοδαποι ἐν τῇ Ῥωμουνίᾳ δὲν εἶχον πρότερον τὴν ἄδειαν νὰ ἀγοράζωσι γαῖας, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐδόθη νῦν διὰ συνθήκης εἰς διάφορα εὐρωπαϊκὰ ἔθνη. Τοῖς Ἰουδαίοις ὅμως ἐτι καὶ νῦν ἀπαγορεύεται νὰ κατέχωσιν ἰδιοκτησίαν, τὸ σύνταγμα ἀπαγορεύει τὴν εἰς τὴν Ῥωμουνίαν ἀποικίαν ξένων φυλῶν, τοῦτο ὅμως δὲν ἀποκλείει τὴν ἐγκατάστασιν Ἰταλῶν, Ἰσπανῶν ἢ ἄλλων λατινικῶν φυλῶν.

Ὀλίγοι ἐκ τῶν μεγάλων ἰδιοκτητῶν καλλιεργοῦσι τὰς ἰδίας αὐτῶν γαῖας, πλὴν ἐν Μολδαυίᾳ. Αἱ γαῖαι εἴτε ἐνοικιάζονται ἐπὶ βραχεῖα διαστήματα χρόνου, εἴτε ἐργάζονται παρὰ γεωργῶν διακαιουμένων εἰς ἀπάληψιν μέρους τοῦ καρποῦ. Ἔνεκα δὲ τῶν ἀτελῶν μεθόδων τῆς καλλιεργείας, μετὰ πόσον σπέρου ἀσκόπως ῥίπτεται, μεγάλως παραμελεῖται ἡ λίπανσις τῶν γαιῶν καὶ ἐπομένως ἡ πρόσοδος εἶναι λίαν μικρά.

Οἱ ἰσχυροὶ κομμάτια ὁλοῦνται ἐκ τῶν καλλιεργητικῶν οὐκ ἐκ τῶν ἀγροτικῶν.

Ο ΒΑΣΙΚΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΑΥΤΟΥ

Ἀνεκδοτὸν πρὸς ἀναγέραται περὶ τοῦ μεγάλου Βασίλεως, τὸ ὅποιον δεκνύει τὴν διακρίσιν μεταξὺ δημοσίου καὶ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἰδιωτικῆς γαλίας. Κατὰ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ, κύριος τις, φίλος καὶ σύντροφος τοῦ στρατηγοῦ καθ' ὅλην τὴν ἐπαχέστατον ἀκνέστη εἰς αὐτὸν ὅπως τὸν ἀπορίαν εἰς ἐπικρατῆ καὶ λίαν σπουδαίαν θέσιν. Ὁ κύριος οὗτος παρεκλήθη εἰς τὴν